

Basistekst van de homilie uitgesproken op de uitvaart van Gerard Reve op zaterdag 15/04/06 door pastoor Gabriël Desmaele.

Lezingen: Profeet Jesaja 25,6-9 Het feestmaal op de Sion

'Op die dag zal men zeggen: 'Hij is onze God! Hij was onze hoop: hij zal ons redden.

Hij is de Heer, hij was onze hoop. Juich en wees blij: hij heeft ons gered!'

Johannes 14,1-11 Velen zijn geroepen en er is plaats voor iedereen.

'In het huis van mijn Vader zijn veel kamers' (Kath.Bijbelstichting en Vlaamse Bijbelstichting)

'In het huis van mijn Vader kunnen veel hun verblijf houden' (Willibrordus)

Lieve mensen,

Zoals jullie kunnen merken draag ik de witte gewaden. Het is wel niet gebruikelijk tijdens de Goede Week (Stille Zaterdag) en ook niet voor begrafenissen in het algemeen.

Destijds bij de uitvaart van wijlen onze koning Boudewijn droeg koningin Fabiola een witte mantel. Zij droeg de kleur van het geloof in de verrijzenis, de opstanding uit de dood.

Wit is immers de kleur van de hoop, het licht en de warmte.

Vanavond, Paaszaterdag of Stille Zaterdag vieren wij immers het feest van het licht, Jezus Christus het licht in deze wereld.

Wat ik over Gerard wil zeggen is de analyse en de ervaring die ikzelf omtrent zijn persoon, zijn leven en zijn gelovig zijn kan brengen.

Gerard heb ik sinds 1993 als parochiaan leren kennen toen hij de zondaagse eucharistieviering kwam bijwonen in de kapel Maria Hulp der Christenen.

Elke zondag om 11 uur was hij daar en nam plaats op de vierde rij vooraan.

Bij het binnenkomen van de kapel kwam hij naar mij toe met de groet: 'hoe gaat het met jou?'

Meestal ontwikkelde er zich een kort, snedig gesprek met een fijnzinnige repliek.

Zoals o.a. ' ..En hoe gaat het met jou ?' – ' Met mij goed, maar steeds bergaf!'

De naam Reve was mij wel bekend van o.a. 'De Avonden'. Doch zijn boeken ben ik pas beginnen lezen toen hij zijn woonplaats in Machelen had gekozen. ...ik heb niet alles gelezen.

Maar één boek is mij bijzonder dierbaar bijgebleven. Namelijk 'Het boek van Violet En Dood.' Waarom ? Eerstens omdat ik werd uitgenodigd bij de voorstelling van het boek.

Toen las hij voor uit het boek met de mooie, warme stem die hem eigen was.

Maar vooral omdat hij zijn parochiepriester citeert (blz.107).

Overdrijf ik als ik zeg dat de sporadische ontmoetingen telkens een feest waren van inhoud, geest, spirituele replieken en zinspelingen?

Eerlijk moet ik bekennen dat ik Gerard slechts heb leren kennen vanaf het ogenblik dat hij in Machelen aan de Leie is komen wonen. Dat was de Reve die in Machelen de rust had gevonden. Ik heb hem , zoals men op zijn Vlaams zou zeggen, niet gekend uit de tijd van de bruisende en wilde jaren.

Wij hebben het meermaals gehad niet alleen over de Duitse Filosoof Schopenhauer, maar ook over God en de moeder Maria.

Ongetwijfeld zullen jullie zich de vraag stellen wat zijn getuigenis over God dan wel was.

Wat jullie daarover denken is vrij...en vatbaar voor geanimeerde gesprekken.

Sedert zijn dood hebben Nederlandse journalisten mij meermaals de vraag gesteld of Gerard wel een gelovig man was. Men herinnerde mij eraan dat ik ooit zou geantwoord hebben op de

vraag of God bestaat en gezegd hebben: 'Hij doet maar alsof.' Dat was de gekke, ironische manier van converseren met elkaar.

Hij heeft het ooit eens gehad over de Egyptische goden en godinnen. Eén was de belangrijkste, een godin, de grootste van allen, Isis. Zij was de echtgenote en zuster van Osiris en moeder van het goddelijk kind Horus. Hierop beweerde hij dat de Roomse kerk het dichtst dat beeld benaderde en dan dacht hij aan moeder Maria.

Wij zijn samen nog naar Oostakker (O.-L.-Vrouw van Lourdes) en Scherpenheuvel geweest. Hij kende de geschiedenis van de Zwarte Madonna van Scherpenheuvel. Maria heeft de godin van het woud vervangen('Moeder en zoon' blz. 61).

De grote thema's van zijn denken en schrijven waren, zoals jullie weten, het leven, de liefde en de dood.

***Naarmate ik ouder word,
wordt, wat ik schrijf, hoewel fraaier verwoord,
steeds enkelvoudiger van inhoud:
liefde (of geen liefde),
en ouder worden,
en dan de dood.(Verzamelde Gedichten 1973)***

Over zijn geloof schreef hij in 1965:

***Eigenlijk geloof ik niets,
en twijfel ik aan alles, zelfs aan U.
Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,
dan denk ik, dat Gij liefde zijt, en eenzaam,
en dat, in dezelfde wanhoop, Gij mij zoekt
zoals ik U.(Verzamelde gedichten 1965)***

Vanuit zijn zoeken naar liefde krijgen en geven zocht hij naar de zin van het leven en naar de zin van de dood.

Dit was geen komedie, maar het zoeken van een twijfelaar, zoals wij allen zijn die op zoek zijn naar het bestaan van God. Wij zoeken allen naar de identiteit van God.

***Niets te verwachten, niets te hopen:
er rest mij niets dan duisternis en Dood.
Ik zie het, maar ik wankel niet: wie Gij ook zijt,
U heb ik lief, met heel mijn hart, met al mijn bloed. (Verzamelde Gedichten/Credo)***

Dat kan toch geen komedie zijn!

Om Gerard te begrijpen moet men een beetje katholiek zijn.

Als Evangelielezing koos ik Johannes 14,1-11 en het geeft een antwoord op de vele vragen over het leven en de dood.

*'In het huis van mijn Vader zijn veel kamers,
zou ik anders gezegd hebben dat ik plaats voor jullie gereed zal maken ?' (Kath.
Bijbelstichting en Vlaamse Bijbelstichting).*

Met andere woorden, voor elkeen is er een plaats in het huis van de Vader.

Volgens de Willibrordvertaling:

'In het huis van mijn Vader kunnen veel hun verblijf houden.'

Met velen zullen wij zijn om het huis van de Vader te bevolken. Waarom zou Gerard ook daar zijn plaats niet krijgen?

'Voordat ik in de nacht ga die voor eeuwig gloeit,

***wil ik nog eenmaal spreken en dit zeggen:
dat ik nooit anders heb gezocht
dan U, dan U, dan U alleen.'*** (*Verzamelde Gedichten 1965*)

Nu wij afscheid nemen moeten wij hem loslaten. Alhoewel voor hem het loslaten reeds lang was begonnen.

Nu beschrijft hij met krassende pen en hoekig handschrift de eerst witte bladzijden van zijn nieuwe boek met als titel: 'Ja hoor, Hij leeft/bestaat!'

Gerard, wij zien jou varen naar de overkant en bij de aankomst in het land der levenden ons nog eenmaal wuiven van op die plek waar steeds de zon schijnt en de weiden eeuwig groen zijn.

Vaarwel Gerard, uw zoeken naar God en het vechten met God is nu voorbij!